

עלון מס' 70

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת בשלח

המלחמות בעמלק ובשבעת העממים

יש בתורה **שתי פרשיות** של מלחמה בגויים: **עמלק ושבעת העממים**.

מציאותנו מתבררת עוד יותר על ידי התנגשותנו עם **ההיפך הגמור** לנו, עם **עמלק**, הוא 'הקונטרסט' העמוק והיסודי לנו "וילחם עם ישראל ברפידים" – שרפו [ישראל] ידיהם 'מן התורה ומן המצוות' (מכילתא, מסכת דעמלק פרשה א) – זאת אומרת 'שרפו' [=שהתרשלו] מסממני **המציאות העצמית** שלנו, ולכן הופיע אז עמלק.

המלחמה עם **שבעת העממים**, היא בגלל היותם מחזיקים **בעבודה זרה** (רמב"ן, מצוה ד בהוספות לספר המצוות) אין זו מלחמה 'אבסולוטית' – אם הם עוזבים את עבודתם הזרה, ואינם פוגעים בממשלתנו ובבעלותנו על הארץ הזאת - שניתנה במתנה לאברהם אבינו – ישנה אפשרות שהם יהיו בתוכנו כ'מיעוטים'. כך הציע בפניהם יהושע באיגרות ששלח להם. (ירושלמי שביעית, פרק ו,א)

דבר - שאינו נכון לגבי עמלק, הוא תקף אותנו 'פתאום' בלי 'טענות', זאת – מכיוון שהוא 'הקונטרסט' העצמי והמציאותי לנו, **זהו חלק באנושות, שמצד עצמו הוא ההיפך של ישראל**.

לכן "מלחמה בד' בעמלק מדור דור" הוא הניגוד הגמור למלכות ד', למלכות ישראל, לרוח ישראל, לשכינת ישראל, לקדושת ישראל, לארץ ישראל, לתורת ישראל, ולכל מה ששייך לישראל. **לכן – מלחמה לד' בעמלק בכל הדורות**.

על פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת בשלח תשל"ד ב 24-23-22 עמודים 171-170) להר"ש אבינר הי"ו

וכן ב"מאורות הראיה" א עמ' קפז להרב הושע רבינוביץ הי"ו